૭૮૬.

કરેગી હમસરી નાલેકી મેરે તું બુલ બુલ.
અસર ઇતના તો કર જાકે જાનવર પએદા,

ગુલશને બેનઝીર

યાને

ઊર્દુ ગજલો

ઉરદુ ઝબાન અને ગુજરાતી હરફોમાં

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

શા. મંગળદાસ જેઠાતારામ.

ઠે. અમદાવાદ—ઘાંચીનીપોળ

અમદાવાદ

મનહર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં છાપી.

સને ૧૩૨૫ હીજરી. સને ૧૯૦૮ ઈસ્વી.

કીંમત ચાર આના.

ગુલશને બેનઝીર

ગઝલ મોઅલ્લફ.

ફકત હમી નહી હાં તાલબે દીદાર બયેઠે હુંએ,
મહમ્મદ મુરતફાકે લાખોં આશક ઝાર બયેઠે હુંએ
દો આલમકી ઉન્હે હાસીલ ગોહીબ્બેલહું સુર્ખ રૂ હુએં.
જો તેગે અબરૂએ અહમદસે દીલ અફગાર બયેઠે હુંએ
રસુલુલ્લાહકા હુએ રોઝા જંહાપર ઉસ જગે લીલ્લાહ,
ઉઠા લે ચલ હમેભી અયે સબા તેયાર બયેઠે હુએ
દમાગ અપના ન કયુંકર અર્શ આલાપર હમેશા હો,
મએ ઇશ્કે નબીસે રાત દીન શરસાર બયેઠે હુંએ
બરાબર બખ્તવર ઉન્કે નહી મુમતાઝ આલમમેં
જો જાકર હીન્દસે તીબાકે ઝેર આશાજાર બયેઠે હુંએ.

ગઝલ મુનીર.

મહેબુબે ખુદાકે નુર નઝર યા સૈયદના અબદુલ કાદર,
હો શાહે નજફકે લખ્તે જીગર યા સૈયદના અબદુલ કાદર.
ગુલઝાર બતુલકે તુમ હો શજર હુસેનકે તુમ હો લખ્તેજીગર
સાદાતકા તુમસે રોશન ઘર યા સૈયદના અબદુલ કાદર.
તુમહીસે હુએ હર ઇલ્મ બદુની હો તસ્દીક હદીસે મુસતફાહો
તુમ અમક અમ્પી હો સરવર યા સૈયદના અબદુલ કાદર.
કભી બાગ મોહીકી સએર કરે કભી ગુલશાન ચીરતકે ફુલચુને
કભી શોખમેચુમ મંએ આપકા દર યા સૈયદના અબદુલકાદર
ખામોશ મુનિર અબહુએ તું કંહા દોશાન કંહા ઓર તેરીજંબા
બસ નામ યેહી લે સામો સહર યા સૈયદના અબદુલ કાદર.

ગઝલ કુતબે આલમ અબદુલ કુદુસ.

આસ્તી બરૂ કશીદી હમ ચુ મકારાર આમદી,
બા ખુદા ખુદ તર નમાશા સુએ બાઝાર આમદી.
દર બહારાં ગુલ શુદી દર સહેને ગુલઝાર આમદી.
બાદબ બુલબુલ શુદી બાના લઓ ઝાર આમદી,

ખેશરા જહલ કરદી અંદર આઇના હા,
આઇના બરહમ નીહાદી ખુદ બઇઝાર આમદી
ન્નુર મનસુર અઝ કુઝા દાર મનસુર અઝ કુઝા,
ખુદ ઝદી બામે અનલહક બરે સરેદાર આમદી.
ગુફ્‌ત કુદસીએ ફકીરે દર ફનાઓ દર બકા,
ખુદ બ ખુદ બાઝાતે ખુદ જાંગર નમુદાર આમદી.

ગઝલ મુરખ.

યહી હયે મસજીદ યકસા સહિલ તન ઇસ્કો કહેંતે હુંએ,
બુત બુત સાઝ હુએ યેહી બરેહમન ઇસ્કો કહેતે હુંએ.
હુવા જો ગારીસ અપનેસે કહો કયા હોગા કહેનેસે,
યેહી હુએ શેવએ આરીફ લડકપન ઇસ્કો કહેતે હુંએ,
કંહા કાબેકો જાએગા હુએ કાબી ખાનએ દીલમેં,
દીલેનાંદા ભટકતા હુએ તો બદઝન ઇસ્કો કહેતે હુંએ
તસવ્વુર મંએ કરૂં કીસ્કા પોકારૂં કહે કે કીસ્કો રબ,
જો દેખે આપ અપનેમેં તો દરશન હુસ્કો કહેતે હુંએ,
મુલાઝીમ જીતને મુરખ હુએ તુમ્હારે હમકે શામીલ હુંએ,
વોહી સારે હુવે બદકાર દુશ્મન ઇસ્કો કહેતો હુંએ.

ગઝલ ખોદાદાદ.

વઝું કહાંકા નમાઝ કએસી કઉદ કીસ્કા કયામ કયા હુએ,
હુએ જીસ્કે દીલમે સનમકીસુતરફીરઉસ્કાસીજદા સલાસકયાહુએ
બસ આપ અપમેકો ભુલ જાના નમાઝ અપની હુએ પંજાગાન
ન પુછો ઝાહિદસે ઝાહિદાના હુમારા માહે સયામ કયા હુએ
પંહુનકે ઝુન્નાર દેકે ક્રુસ્કા બેયેઠેગે દેવલમે જાકે ઝાહીદ,
પહેનકે મુંદરે લગાકે ટીકા નીકલ હરમસે કયામ કયા હુએ
બુતોંકે ઝુલ્ફોંકે હુમ હુંએ બંદે રહેંગે મંદરગે ચલકે ચડે,
કરેંગે હુમ કાફરોંકે ધંધે હુમારા કાબેમે કામ કયા હુએ,
ન કર ખુદાદાદ ખુદ નુમાઇ ન બક સુખન યે તું બાદોહાઇ.
ખુંતોકી થઅ દેખલે ખુદાઇ ખુદીમે હાસીલ કલામ કયા હુએ

ગઝલ હુસન.

દીખલાકે જલક ચમકાકે પલક દીલ ખુરદ ઝમન જાદુનીકરે,
તન ચીર ગઓ મન છીન લીઓ વુરકે શફ્‌કે અરઅબરે.

તાપર ન કરે હમસે બલીયા ફુરીઆદ અઝાં બેદાદ ગરે,
તન હુરે જરે મન હુરે જરો દર ફુરકતકે આ રશ્કે કમરે,
નાસેત ખબર હજુ હમીરીએવાએ મન શોરીદા શરે,
જર ખાક બચો જીરા હમરા, શું ખુરશ્કે બરદ ઉલ્ફતદ શરરે
પર ઉન ઝાલીમ નર શોહુયાને ગાહે ન નમુદ બરમનગુઝરે
તુમ ગરુવા લગત હો ઔરનકે અયે વીઅરે નાઝુક કમરે
પર આંખ મુરાવુત હો કાહે અઝ હયન ખું ખસ્તા જીગરે.

ગઝલ રાસેખ.

મહે દો હફ્તા કરેગા ઝહર તુમ્હારે આગે કમાલ આધા,
રૂખે મુનવ્વર કરેગા આખીર ઘટા ઘટાકાર હીલાલ આધા
પડા હુએ ખુસ્કી તરીમે યે ગુલ શીકાર હોજાયેંગે જુઝ વકુલ
અકમે દુબી હુએ નીસ્ફ કાકુલ પડા હુએ દરીઆમે જાલ આધા
ઝમુરરદો લાલ લોશુઓ તર ઝમીંસે નીકલે ચમક દમક કર,
ગીરા ગીલોરીકા જીસ જગેપર તુમ્હારે મુંહસે ઉગાલ આધા,
કમાલ ખાતીન જમાલ મુરી બયાન રાસીખ કરો ઝરૂરી,
ગુઝર થઇ ઘરચે રાત પુરી હુવા નહી અર્જ હાલ આધા.

ગઝલ અહદ.

ખાનએ દીલમે દેર હુયે કયા અયે મહેલેકો આ જાનેમે
તેરા હી જલવા હુયે દીખલાતા મસજીદ ઓર બુતખાનેમે
ચાર જહતમે તુહીં હુએ જાહીર દેખું જો દીલકી નઝરોસે,
જંગલમે યા કોહમે દેખું બસ્તીયા વએરાનેમે.
તનમનકો જબ વાર દીયા ઔર આલમકો જબતી આગદીયા
ફીર કોઇ મુસ્કીલ અયેસી નહી હુએ જાં તેરે મીલ જાનેમે.
નાહુનો અકરબ કહેભી દયાહુએ જીસ્કા નહી હુએ બીયાન તુજહ
ગાફીલ ઉસે કયાં ઢુંડે હુએ વુ બસ્તી ઓર વીરોનેમે.
અયેસા નશા હો તઝરોમેં હુમ દેખે તુજકો લાખોમે,
ભરદે તું સાકી અયસી મએ કો આંખોકે પએમાનેમે,
મતા બના શરસાર હુવા હર બેદોસે હુશીયાર હુવા,
ભુલા દીયા દોને આલમકો તુને એક પએમાનેમે,
અહદ હુએ તાલીબ રહેમતકા સરમસ્ત બનાહુએ વહેદતકા
એક જુરઆ પીલાદે ઉલ્ફતકા હું સાએલ તેરે મએ ખાનેમે.

ફિદાએ મુસ્તફા હોગા દિલે દીવાનો તુરબતમેં,
બનેગા શમ્એ રૂએ શાહકા પરવાના તુરબતમેં.
પસે મુરદન જો સહેરાએ મદીના યાદ આએગા,
ઉડાએગા કફનકી ધજીયાં દીવાના તુરબતમેં.
ફિરાકે ગેસુંએ સરવરમેં હમને જાં ગંવાઇ હૈ,
રહિ ક્યુંકર ન દિલે સદ ચાક મિરલે શાના તુરબતમે.
નકીરેં આકે દિખલાએગેં જબ સુરત મોહમ્મદકી,
કરૂંગા ઉસઘડી મૈ સિજદએ શુકરાના તુરબતમેં.
તો સુનકર વોહબ શૌકે દિબ રસુલે જિન્નો આદમપર,
પડેહુંગે ઉસ ઘડી સલવાતે બે તબાના તુરબતમેં.

રેખતી.

અબ તો જાઉંગી મદિનેકો મેં જોગન બનકર,
ઇશકે અહમદમેં ફિરૂંગી મૈં બિરોગન બનકર.
ખાક હો સરપે મલી બાલ હો સરકે બિખરે,
હાર હો આંસુ ઓંકા હાથમેં સુમરન બનકર.
ન તો મેં કઅબે ગઇ ઓર ન મદીને પોંહચી,
રહે ગઇ હિંદમે કમબખ્ત મે પાપન બનકર.
અય સબા ગર્દ મદીનેકી ઉડાકર લાદે,
મેરી ઇન આંખોંમેં પડ જાએ વોહ અનજન બનકર
મુજકો જાનેદે મદીનેમેં જો નિકલે અરમાં,
મૌત ક્યું પીછે પડી હે મેરી બૈરન બનકર.
મરતે દમ કામ ન આયા મેરે મેરા ખાવિંદ,
સહાય કુછભી ન કિયા મૈને સોહાગન બનકર.
હોકે સા બાર તસદદુક તેરે રોઝેપે નબી,
હાર ફુલોકા ચડહાઉંગી મૈ માલન બનકર,
નાદરા અહમદકા લિંખુ ખુને જિગરસે દિલબર,
કલ કયામતકો યે કામ આએગા જોશન બનકર.

ગઝલ.

રાહત શબે ફિરાક ન પાઇ તમામ રાત.
પેહલું થા ઓર દર જુદાઇ તમામ રાત,

કરતા ગિલા વિસાલમેં કયા દરદે ઇસ્કકા ?
એક બાતભી તો યાદ ન આઇ તમામ રાત,
બોસા જો લે લિયા તો વોહ શરમાએ ઇશકદર.
ત મુબ્હ ફિર ન આંખ મિલાઇ તમામ રાત.
આફતમેં જાન શમ્અકી થી શામે વસ્લલે.
મૈંને જલાઇ ઉસને બુજહાઈ તમામ રાત.
ઠહેરી ન ઉસ્કે હુસ્નકે આગે કિસી તરેહ.
ઉઠ ઉઠકે મૈંને શમ્અ જલાઇ તમામ રાત.

ગઝલ.

ઉસ રંગીલેને જો હાથોમેં લગાઇ મેંહદી.
કૌનસે બાગસે બતલાઓ મંગાઇ મેંહદી.
આશકે ગુલેગુંસે તરો તાઝા હુવાથા વોહ દરખ્ત
જિસ્કી ડાલીસે સજન તુમને મંગાઇ મેંહદી,
રસ્કે ઉનનાબ કિયા દસ્તે હિનાઈકે તંઈ,
તુમને હાથોંમેં અયમાહ જબકે રચાઇ મંગાઈ મેંહદી,
ઊડ ગયા દેખતેહી રંગ શફકકા નાગાહ.
એક ઝરા અપને જો હાથોંકી દિખાઇ મેંહદી.
હાથમેં સુરખી ન સમઝ હે કોઇ આકિલ ઇસ્કે
ખુને આશકકી હૈ હાથોમે લગાઇ મેંહદી.

ગઝલે મહમુદશાહ.

મહબુબે ખુદા શાહે જિન્નો બશર, યા સૈયદના અબદુલ કાદિર
અલતાફો કરમકી કીજો નઝર, યા સૈયદના અબદુલ કાદિર,
મેરી કિસ્તી ભંવરમેં આન પડી, યા ગૌસ હૈ બાપકી શાનબડી
કરો પાર ભંવરસેં કિનારે પર; યા સૈયદના અબદુલ કાદિર
જો મેરે પએ આઝાર રહે, વોહ હમેશાં ઝલીલો ખ્વાર રહે.
દુશમન હોં મેરે સબ ઝરો ઝેબરા યા સૈયદના અબદુલ કાદિર
તુમ બેશક હકકે પ્યારે હો; અહમદ વઅલીકે દુલારે હો
મૈં આપકો છોડકે જાઉં કિધર, યા સૈયદના અબદુલ કાદિર
શિકલે મોહમ્મદ શાને અલી, મહબુબે ખુદા સરતાજે વલી,
મુશકિલમેં પડા હું લીજો ખબર, યા સૈયદના અબદુલ કાદિર
બગદાદમેં મુજકો બુલા લેયા, વોહ જમાલ ખુદારા દિખા દેના

અબ્લિહંદમેં હોગા ન મેરા ગુઝર, યા સૈયદના અબ્દુલ કાદિર.
મહમુદશા ગર તુ ચાહે ભલા, કર ગૌસકે નામકા વિર્દ સદા
યહી દિલસે કહાકર આઠો પહર યા સૈયદના અબ્દુલ કાદિર

ગઝલ.

કૌન ઉઠાવેગા તુમારી યેહ જફા મેરે બાદ,
યાદ આએગી બ્હોત મેરી વફા મેરે બાદ,
જિતના જી ચાહે બલાઓંમે ફંસા લો મુજાકો
કોઇ પાઓગે ન મુશતાકે બલા મેરે બાદ.
હુયે વસીયત મેરી મરકદપે યેહ લિખદેં અહબાદ
કે કરે કોઇ કિસીસે ન વફા મેરે બાદ,
મર ગયા હું મૈં સનમ તેરી ફરામોશીપર,
યાદ કરના ન મુજહે બહેરે ખુદા મેરે બાદ.
ખું મેરા કરકે બ્હોત હાથ મલે કાતિલને,
ન જમા પર ન જમા રંગે હિના મેરે બાદ

ગઝલ.

દોનો જાનિબસે ઇશારે હો ચુકે,
તુમ હમારે હમ તુમારે હો ચુકે.
જાન લીજે દિલભી ઓર ઇનામભી,
અબ તો બંદે હમ તુમારે હો ચુકે.
ફિક્ર દુન્યાકી ન ઉકબાકા ખતર,
આપકે જબસે સહારે હો ચુકે.
હુયે યેહ દરયા ગમકા ન પાયા હુઝુર,
બિન તુમારે હમ કિનારે હો ચુકે.
અબ રહા પરદા ન કાઝી ઇશ્કમે,
કુ બ કુ બદનામે સારે હો ચુકે.

ગઝલ.

આયા કરો ઇધરભી મેરી જાન કભી કભી,
નિકલે હમારે દિલકેભી અરમાં કભી કભી.
પાલો ન ગેસુઓં કો યેહ કાલી બલાકે હુયે,
હુયેરાં કરેંગે રોઝ પરેશાં કભી કભી.
આનેમેં જાન આપકો ગર ઉઝ હુયે યહાં,

ખત તો લિખા કરો મહેતાબાં કભી કભી.
પુછા બેઝે વિશાલકે આઓગે યા નહીં,
કુછ સોંચ સોંચ કહને લગે હાં કભી કભી.
યાદ આતી હુયે જિશ વકત મુજહે સુરએ યુસુફ,
પડહ લેતા હું, મેં ખોલકે કુરઆં કભી કભી.

ગઝલ

અહમદે મુરસલકે પ્યારે લે ખબર,
બુરજે ઝોહરાકે સિતારે લે ખબર.
યા મોહેયુદદીન શાહે ઓલીયા,
અય મેરે હકકે દુલારે લે ખબર.
શરબતે દિદાર તેરે ચાહિયે,
સાકીયે કૌસરકે પ્યારે લે ખબર.
અય મેરે ફુરયાદરસ મુશકિલ કુશા,
દરપે તેરે આ પુકારે લે ખબર.
નાતવાં મહમુદશાહ બા સદ નિયાઝ,
હર ઘડી તુજહકો પુકારે લે ખબર.

ગઝલે કાઝી.

તુમ વાકિફકે રાઝે ખફી વ જલી, યા શાહ મેરે મકદુમ વલી.
કરો પુરી યેહ મેરી મુરાદે દિલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
યેહ જિતને વલી હુયે બમ્બઇમેં, તુમ પેશવા હાદી હો સબકે,
હુયે નાયબ આપકે હાજી અલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
તુમ બેશક હકકે પ્યારે હો, ઓર નબીકે દુલારે હો,
હો ખ્વાજએ હિંદકે જાનો દિલી, યા શાહ મેરે મદુઅમ વલી
મેરી કસ્તી ભંવરમે આન ફંસી, નહીં આસથી મુહજકો બચનેક
લિયા નામ તેરા મુશકિલ યેહ ટલી, યા શાહ મેરે મખદુમવલી
લલાહ કરમ કર જલ્વા દીખા, કાઝીકો નહીં અબતું તરસા,
આયા હું પએ હાજત તલબી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.

ગઝલ.

મુનસફકી દુન્યાસે સારી ઉઠ ગઇ,
અય બુતો ઇમાનદારી ઉઠ ગઇ.
વાય દુશમન હો ગયા સારા જહાં,

હાય રસમે દોસ્તદારી ઉઠ ગઇ.
જબ હુવા સિજદેમેં ઉસ બુનકા ખ્યાલ,
ખુદ બ ખુદ ગરદન હમારી ઉઠ ગઇ.
રહે ગએ લાખો કલેજા થામ કર,
આંખ જીસ જાનીબ તુમારી ઉઠ ગઇ.
કિસ્સે રખીયે દાગ ચસ્મે દોસ્તી,
ઉઠ ગઇ યારોંસે યારી ઉઠ ગઇ.

ગઝલ.

અફસોસ ઇસ્કઝાલિમ તન મન જલા રહા હુયે,
કયા હિજર ઉસ સનમકા હમકો સેતા રહા હુયે.
અપની કહું મ કિસ્સે સુનતા નહીં હુયે કોઇ,
જો કુછ હુયે દિલમેં અપને યારો સામા રહા હુયે.
ઘાયલ હુવા હુ ઉસ્કે ઘુંઘટકી લટ પલટસે,
વાહ શોખ નાઝ અપને કયા કયા દિખા રહા હુયે.
મરતે હુયે હમ તો ઉસપે લેકિન વોહ યાર હમસે,
કયા જાને કિસ ખતા પર મુખડા છુપા રહા હુય.
અપની તો યેહ સદા હુયે હરવકત રબ્બે અરતી,
આવાઝે લય તરાની હમકો સુના રહા હુયે.
ફરમાયા નહનો અકબર હરજાપે હુયે વોહ મોહકમ,
કયા ખુબ ખુશ સદા હુયે હમકો સુના રહા હુયે.
મીરાં શાહ સરકે બસ તું ચલ યાર પીરાં કલયર,
ફૈઝાને ગન્જે મુખફી સાબિર લુટા રહા હુયે.

ગઝલે કાઝી.

અદા બાંકી તિરછી દિખાએ ચલા જા,
મુજહે અપના સૈદા બનાએ ચલા જા.
પિલા વોહ નશા જિસ્સે બસ તુહી તુહો,
મેરી મૈંકો મૈસે મિટાએ ચલા જા.
મુજહે હિજરમેં અબ તલક તુને અય જા,
રૂલાયા બહોત અબ હંસાએ ચલા જા.
બુલાલેંગે દિલકી કશિશમેં તુજહે હમ,
ચલા જા ચલા મુહ છુપાએ ચલા જા.

રહે ખ્યાલે દુન્યા ન કુછ ઓર દીંકા,
મેરે દિલસે દાનો ભુલાએ ચલા જા.
રહું મૈં ન બાકી ન મેરા નિશાં કુછ,
સબક તુ વોહ મુજહકો પઢહાએ ચલા જા.
ખુદાકી સમજહ શાન તું ઈનકો કાઝી,
બુતોંસે યુંહી દિલ લગાએ ચલા જા.

ગઝલે કાઝી

દમ બદમ અર્શસે આતી હયે સદા આજકી રાત,
દેખો વોહ આતે હયે મરબુબે ખુદા આજકી રાત.
આકે જીબરીલ લગે કહને કે ચલીયે હઝરત,
આપકે દીદકા શૈદા હયે ખુદા આજકી રાત.
સબ નબી કહને લગે આપની જહુકાકે ગરદન,
મિલને અહલ્લાસે ચલે શાહે ખુદા આજકી રાત.
કહા અલ્લાહને કે કયા ચાહિયે મેરે મહબુબ
મેરી સબ સુનપે ખુદાઇ હયે ફિદા આજકી રાત.
હુરો ગિલમાનો મલક ઓર સભી જીન્નો બશર,
દમ બદમ પઢહતે હયે સબ સલ્લેઅલ્લા આજકી રાત.
કાઝી યેહ વકત હયે કયું હાથસે તું ખોતા હયે,
હોગી મકબુલ જો માંગેગા દોઆ આજકી રાત

ગઝલ

ઠોકરસે મેરી કબ્રકો કિસને મિટા દિયા,
કિસને લહદમેં મેરા કલેજા હિલા દિયા.
દેખી હમારી કબ્ર તો સુજહી અદા વ નાઝ.
ઠોકર લગા લગાકે નિશા તક મિટા દિયા,
કયુંકર મિલેગા બાદે ફના અબ મેરા નીશાં.
નામ અપના ઝિંદગાનીમેં હમને મિટા દિયા,
રોના થા ઉસ્કા લાસપે ખાલી ન મકસે,
સબ રંજ આંસુઓકે બહાને બહા દિયા.
જોગન જો બનકે મેરે જનાઝેપે ખોલે બાલ,
માતમમેં મેરી બિગડી હુવીકો બના દિયા.

પુછા જો ઉસ પરીસે કે મરતા હુયે તુમપે કોન,
નામ ઉસને સરે જહુકાકે હમારા બતા દિયા.
અય ઇશ્ક દેખ હમભી હુયે કિસ દિલકે આદમી.
મહેમાં બનાકે ગામકો કલેજા ખિલા દિયા,
અય આતિશે ફિરાક કિયા તુને કયા ગઝબ,
જન્નત હમારા ઘર ઉસે દોઝખ બના દિયા.

ગઝલ.

લા મકાપર ઘર બનાયા યારને,
દર બદર હમકો ફિરાયા યારને.
ખુબ થી કિસમત કલીમુલ્લાહકી,
તુરપર જલ્વા દિખાયા યારને,
કરકે હમકો મોમિનો ઇમાનદાર,
રાહ જન્નતકી દિખાયા યારને
ઓજપર કિસ્મત હમારી હો ગઇ,
દીને હક હમકો બતાયા યારને.
વરફ કિસ મુંહસે બયાં ઉસકા કરે,
હમકો દોઝખસે બચાયા યારને,

ગઝલ.

ન કિયા ઝબ્હ ગયા છોડકે બિસમિલ કાતિલ,
દહને ઝખ્મ પુકારા કિયા કાતિલ કાતિલ.
દસ્તે નાઝુકકી નઝાકત જો સિપરને દેખી,
એસી સિમટી કે હથેલીકા બના તિલ કાતિલ
જીમેં આતા હુયે તેરી તેગકો દિલમેં રખલું,
એસી લએલીકે યહી ચાહીયે મહમીલ કાતિલ
ફેર દી ગરદને ઉરશાકપે મકતલમેં છુરી,
વકસે બિસમિલ હીકે કાબિલ હુયે યેહ મહફિલ કાતિલ
સખ્ત જાં હું મેરી ગરદનપેં છુરી ફેરાકર,
તેઝ કરનેકે લિયે ખુબ હુયે યેહ સિલ કાતિલ
બાદ મુરદનભી મહા શોકે શહાદત હુયે વઝીર,
દહને ઝખ્મસે કહેતે હુયે કે કાતિલ કાતિલ.

ગઝલ

નહીં કોન અય જાન શૈદા તુમારા,
ખરીદાર હયે એક ઝમાના તુમારા,
યહી આરઝુ હયે પસે મર્ગ હમકો,
કફ્ન હો હમારા દુપટા તુમારા.
જો બોસા તલબ્ કરતા હુ તો હયે કહેતે
નહીં હુમકો ભાતા તકાઝા તુમારા,
નહીં ઐસી દિલચસ્પ કોઇ કહાની,
અજાયબ હયે કિસ્સા હમારા તુમારા.
વોહ કહેતે હયે રો રોકે લાશેપે મેરે,
કિન આંખોસે દેખું મયે મુરદા તુમારા
યેહ કિસ ઝુલ્ફકા તુમકો સૌદા હુવા હયે
ગિરેબાં હયે કયું પારા પારા તુમારા

ગઝલ

જીતેજી જાય ન નિકાલી કોઇ હસરતમેરી
આજ લિપટાતે કયું સીનેસે મૈયત મેરી
આપ બૈઠેહી રહે મુજકો કઝાને મારા
હસ્રતક તુમસે રહેગી યેહ શિકાયત મેરી
સરકે પહેલે વોહ ઝબાં કાટ લિયા કરતે હયે
તો ખુદાસે ન કરે જાકે શિકાયત મેરી
હસ્રયેં તુજસા જફાકાર ખુદાસા મુનસિફ
દિલસા ઇન્સાફ તલબ ઔર શહાદત મેરી
હાથ કિસ નાઝસે વોહ ફુલ ચહડાને આએ
અલ્લાહ અલ્લાહરે દુલ્હન બન ગઇ તુરબત મેરી
ઉસ્કે કુચેસે જનાઝા ન ઉઠાએં અહેબાબ
મયે ન ઉઠુંગા જો નિકલેગી ન હસરત મેરી

ગઝલ.

તોબા હયે કે હમ ઇસ્ક બુતોંકા ન કરેંગે
આહ કરતે હયે જો અબ ન કિયા યા ન કરેંગે
અંદેશએ બિઝગાસે અગર ખુને દિયા જોશ
નશાર તરસે ઇલાજે દિલે દીવાના કરેંગે

રખ લેવેંગે પત્થર મગર ઇન સંગ દિલોકા
છાતીસે લગાનેકી તમન્તા ન કરેંગે
અય હઝરતે મોમિન વ મુસલમાન કભી હમ
ભુલેસેભી અબ ઝિક બુતોંકા ન કરેંગે
લેકિન જો બુતોંને કભી ગર આપસે કી બાત
ફિર આપહી ફરમાઈએ કયા કયા ન કરેંગે

ગઝલ

કત્લગાહકો જબ ચલે વોહ લેકે ખંજર હાથમેં
ખુદ બ ખુદ આને લગે આશક લીયે સર હાથમે
અય ફરિસ્તો બહે ન જાએ મેરે સૈલે આશ્કસે
થામ લેના કસ્તીયે બિસમીલકા લંગર હાથમેં
આઇનેને કર દીયા મગરૂર હુસને યારકો
હોગા મહેશરમેં ગીરેબાને સિકંદર હાથમેં
દેખનેસે દીલ ઠહેરતા હૈ ઉઠા જલ્દી નકાબ
દેખ લેના રહે જાએ દસ્તે ખંજર હાથમેં
મયકદેસે મીર જાને હૈ ઝરાતુમ દેખ લો
મયકા શીશા હૈ બગલમેં દસ્તે દિલબર હાથમેં

ગઝલ

મોહબ્બત તુમસે કી તકસીર કયા કી
અબસ તદબીર કરતે હો જફાકી
ગેરા દિલ લેકે ઝાલીમને દગાકી
જફા વોહ કી કે તોબા હે ખુદાકી
હઝારોં દિલ કીયે હૈં તુંને પામાલ
તેરી વોહ ચાલ હૈ નાઝો અદાકી
હમ ઉસકો ચાહેં વોહ હમકો ન ચાહે
દિલા યેહભી તો હૈ કુદરત ખુદાકી
પિલાયા ઝહેર કુ રકત ઓ મસીહા
મરીઝે ઇસ્કકી અચ્છી દવા કી
છુપાઉ દાગે હિઝરા દીલમેં કયું કર
વોહ પુછેંગે નશાની મેરી કયા કી

ગઝલ.

દરસે હમ દરે દૌલતપે સદા દેતે હેં
દેખીયે અબ મેરા ખ્વાજા મુજે કયા દેતે હેં
અપને બંદેકો બના દેતે હેં પલમેં સુલતાં
શાન વોહ બંદા નવાઝીકી દીખા દેતા હેં
ભુલ જાતા હે કોઈ રાહ ખુદાકા બંદા
મેરે ખ્વાજાકા ઉસે વોહ રાહ બતા દેતા હેં
મેરે ખ્વાજાકા વોહ દરબાર હે અલ્લાહ અલ્લાહ
પલમેં ચાહે જીસે વોહ શાહ બના દેતે હેં

ગઝલે કાઝી.

હમ સબકો છોડ છોડ મદીનેકો જાએંગે
જાકે દરે રસુલપે ધુની રમાએંગે
હમ અપને જામેમેં નહીં ફુલે સમાએંગે
જીસ વકત સબ્ઝ રોઝેકા દીલદાર પાએંગે
મજનુકી તરેહ જોશે જુનુંમ જો આએંગે
આગે ચલેંગે હમ તુમ્હું પીછે ચલા ચલાએંગે
આખીર હુવી હૈ ઉમર હમારી ગુનાહમેં
અબ રૂબરૂ ઉસ યારકે કયા લેકે જાએંગે
ગુલ હસ્રમેં હયે બાગમેં બુલ બુલકા શોર હૈ
હર જા યેહ ધુમ હયેં કે વોહ તશરીફ લાએંગે
અય બેવફા તું કયું નહીં લેતા મેરી ખબર
કબતક તેરી જુદાઇકે સદમે ઉઠાએંગે
“ કાઝીકી ” યેહ સદા હય શબો રોઝ દોસ્તો
જૈસા કે લેકે જાએંગે વેસાહી પાએંગે

ગઝલે મહમુદશાહ.

આકર તુમારે દરપર બદનામ હો ચુકા હું
મેરી ખબર લો ખ્વાજા નકામ હો ચુકા હું
સોંપાં હું તુમકો પ્યારે દુન્યા વ દીંકી કુન્જી
અબ પાસ મેરે કયા હૈ બેદામ હો ચુકા હું
પરદા ઉઠાઓ રૂખસે મુખડા દીખાઓ ખ્વાજા

મેં ઈશ્કમેં તુમારે બુલનામ હો ચુકા હું
હે લાજ મેરી તુમકો તુમ રખ લો લાજ મેરી
મુજકો વહી હે ખ્વાબન બદનામ હો ચુકા હું
મહમુદશાહ મિલા હે એક જામે વસ્લે ખ્વાજા
મ ખમુર મસ્ત હે અબ એક જામ હો ચુકા હું

ગઝલ

ખાતા હોવે અતા મેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી
કબુલે હક દોઆ મેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી
દરે અકદસકા કુત્તા હું કમીના હું કહાં જાઉં
કરો હાજત રવા મેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી
સદા હો આજ પર કીસમત રહું બા રાહતો ઇશરત
રહે હર જા મઝા મેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી
ભિકારી હું તેરે દરકા દિલા સદકા તેરે સરકા
તું અબ કિસમત ખુલા મેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી
નહું મોહતાજ મેં કિસકા સદા અઝ ગેબ બે મહેનત
મિલે મુજકો ગિઝા મેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી
હુવા તારાજ અય સરવર ફીરા મારા બ્હોત દરદર
તુ અબ બિગડી બના મેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી
મુજે અજમેર બુલવાઓ રૂખે પુરનુર દીખલાઓ
યહી હે ઇલતેજા મેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી

ગઝલ

તુજે જગસે દેખા હે અપ મનમાન તો સબ્ર હે ન કરાર હે
ઝરા શકલ અપની દીખા મુજે કે યે જાન તુજપે નિસાર હે
પિયા જામે ઉલ્ફત જબસે હે ગયા ભુલ તબસે ખુદકો મેં
યેહ શરાબ કેસી હે સાકિયાં કે નઇ તરેહકા ખુમાર હે
તેરે હિજરમેં હું મેં જાંબલબ કરો શાદ વસ્લસે મુજકો અબ
મેરે મિલનેસે તુજે અય સનમ કયું અબ તલક વહી આર હે
મુજે દીલસે તુને ભુલા દીયા નહીં લેતા મેરી ખબર ઝરા
કભી આનકર મેરી લે ખબર મેરા ગમસે સીના ફીગાર હે
હે શફીએ રોઝેજઝા મેરા યહી કહેના કાઝીમ કે યા ખુદા
મેરે દિલમેં ખોફ જહી ઝરા મેરા વોહી હામીયે કાર હે

ગઝલે કાઝી.

દરયાકી મોજ દરયા દાય હી ખુબ જાને
આગાહ હો ઇસસે વોહી જો કોઇ ડુબ જાને
કિસ્સે કહું મે અપના અહવાલ જુઝ તુમારે
તાલીબકો સબ હકીકત મતલુબ ખુબ જાને
સબ નુર જલકે યારો સુરમા બના હે દેખો
ઇસકે હુસનકી ખુબી મુસાહી ખુબ જાને
બુરશાક જિસકે ખાતિર ફુલા નહીં સમાયા
સબ રાઝકી હે બાતેં રફરફહી ખુબ જાને
ઇસરારે હકસે આગાહ કાઇ નહીં હુવા હૈ
કાઝી ખુદાકી બાતેં અહમદહી ખુબ જાને

ગઝલ.

ઉક અ નેમેંભી હે પાસ બુલાતેભી નહીં
બાએસે તરકે મુલાકાત બતાતેભી નહીં
મુજસે લાગિર તેરી આંખોમેં ખટક તેહી રહુ
તુજસે નાઝુક મેરી આંખોમેં સમાતેભી નહીં
ખુબ પરદા હે કે ચિલમનસે લગે બેઠે હો
સાફ છુપતેભી નહીં સામને આતેભી નહી
દેખતેહી મુજે મહેફીલમેં યેહ ઇરશાદ હુવા
કોન બેઠા હે ઇસે લોગ ઉઠાતેભી નહી
મુંતઝિરહે દમેં રૂખસ્ત કે યેહ ગર જાએ તો જાએ
ફિર યેહ અહેસાન કે હુમ છોડકે જાતેભી નહી
કમસિનીકા યેહ તકાઝા કે જનાઝેપે મેરે
પાસ આનેભી નહીં હાથ લગાતેભી નહીં

ગઝલ.

ઉસ બુતે કાફીરને વીરા કર દીયા
ઉસ્કી ફુરકતને તો હેરાં કર દીયા
એ ખબર જલદી મેરી અય માહરૂ
તેરી ઝુલ્ફોંને પરેશાં કર દીયા
જલ્વા તેરા દેખ મૈ હૈરાન હું

જાનો દીલ તુજપરસે કુરબાં કર દીયા
તેરી ખુબીકા કરૂં મે કયા બયાં
તુને તો લાખોકોં વીરા કર દીયા
ધ્યાન બુતોસે બચકે ચલ કાદીરમિંયાં
આશકોં કો તો પરેશાં કરદિયાં

ગઝલ.

યા પંજતન બચાના જબ જાન તનહે નીકલે
નીકલે તો યા મોહમ્મદ મેરી દહનસે નીકલે
આવેગા મેરા પ્યારા બાજેગી ધુનકી મુરલી
જબ વોહ મેરા સંવરયા જોબનકે બનસે નીકલે
મેરે મરીઝે દીલકી ઉમ્મીદ હે તો યેહ હે
ઝાનોપે ઉસ્કો સર હો ઓર જાન તનસે નીકલે
જબ જાનો ફુઝલે ગુલ હે દહીયો ગુલોંસે જાકર
હમકો તો હો ગએ હે બરસો ચમનસે નીકલે
નિકલે જનાઝા મેરા જબ યારકી ગલીસે
તો કલમએ શહાદત સબકે દહનસે નીકલે
કયા લાયા થા સીકંદર દુન્યાસે કયા લે ગયા
થે દોનોં હાથ ખાલી બાહિર કફનસે નીકલે

ગઝલ.

કરતી હે કત્લ મુજકો તેગે અદાએ ખ્વાજા
હેં જાનો દીલ આસીરે ઝુલ્ફે દુતાએ ખ્વાજા
યેહ મહરો માહ હુવે હે શેદાએ રૂએ અનવર
આલમમેં જિસ્કો દેખો વોહ હે ફિદાએ ખ્વાજા
મકસદકે મોતીયોંસે ભરતા હે ચર્ખ દામન
આતા હે જોશપર જબ બહેરે અતાએ ખ્વાજા
મેરી યેહ દોઆ હે દિનરાત હુજસે યારબ
મકસદ બર આએ દિલકા મેરાએ ખ્વાજા
અસકંદરો ફરીદુંકે દરપે જાએં કયું હમ
કાફી હે આસતાને દોલત સરાએ ખ્વાજા
હો તુરકી તજલ્લી ઝાહિર કલામ બેશક
ગર રૂએ પુર ઝિયાસે પરદા ઉઠાએ ખ્વાજા.

ગઝલ

ફુરકતમેં મુબ્તેલા હું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો
વલ્લાહ તડપ રહા હું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો
મુશકિલ કુશાઇ કીજે હાજત રવાઇ કીજે
સૌ જાનસે ફીદા હું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો
ખ્વાજા મોઇને ચીસ્તી લીલ્લાહ બચાવો કિસ્તી
તુફાનમેં ફંસા હું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો
અજમેરમેં બુલા લો રોઝા મુજે દીખા દો
ઉલફતમેં મર મીટા હું ખ્વાજા ઇધરતો દેખો
કહીએ મેરી ખતાભી મુનને નહીં જરાભી
હરદમ પુકારતા હું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો
ચાહે બનાઓ મુજકો ચાહે બીગાડો મુજકો
બરદા મંય હો ચુકા હું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો
જાએ નીશાત કિસ જા બાન તેરે મેરે અંકા
બેકસ હું બેનવા હું ખ્વાજા ઇધર તો દેખો

ગઝલ.

ઝુલફે શબગું સે જો વાહ આરીઝ ઝેબા નીકલે
અરેની કહે તે હુવે કમરસે સુસા નીકલે
આદમી પહેલે મોહબ્બતમેં બીગડલ તો બને
જબ મીલે ખાકમેં દાના તો શગુફા નીકલે
અય સનમ ઢુંઢ નીકાલેંગે તુઝે લાખોમેં
મજમએ હશ્રમેં હમસી જો કંહી આ નીકલે
દીલ તો લેતે હો મેરા દેખ લો ટુટા કટા
ફીર ન ફેરેંગે જો પીછેકો બખેડા નીકલે
હમને ફેલાઇ હયાં ઈશ્કો મહોબ્બતકી દુકાં
યા ખુદા કોઈ ખરીદાર ઇધર આ નીકલે

ગઝલ.

ટુક બુરકેકો ઉઠાદે કુરબાન તેરે ખવાજા
મુખડા મુજે દિખાદે કુરબાન તેરે ખવાજા
યેહ તુજસે ઇલતેજા હૈ હકતક રસાઇ હોવે

વોહ રાહ તુ બતા દે કુરબાન તેરે ખવાજા
યેહ અર્ઝ દસ્ત બસ્તા તેરી જનાબમેં હૈ
હકસે મુજે મીલા દે કુરબાન તેરે ખવાજા
અજમેરકે આ બસૈયા જાસે ફના પીલાકર
મેરી ખુદી મીટા દે કુરબાન તેરે ખવાજા
કહતા હયે હરઘડી યેહ બદા ગરીબ તેરા
બિગડી મેરી બના દે કુરબાન તેરે ખવાજા

ગઝલ.

ફુરકતમેં મેરી તનસે નાકલે જાન ન જાએ
દિલમેં હૈ ભરા વસ્લકા અરમાન નજાએ
બીઠલાતે હૈ અગયારકો પહેલુંમેં વોહ અપને
કહના કહીં અગયારકા વોહ માન ન જાએ
વઅદા હૈ સનમ આજકા મત નામ લે કલકા
કલતક યેહ બીગડ વસ્લકા સામાન ન જાએ
બે વસ્લ તેરે દરસે નહીં જાનેકા જાનાં
ગર જાન મેરી જાએ મગર આના ન જાએ
ઇસ વાસ્તે બુત દેખતેહી ભાગ હૈ જાતે
ઝાહિદકા યેહ ડર હૈ કહીં ઇમાન ન જાએ
મુજરીમ હું મૈં કાઝા ભલા કયું સામને જાઉં
હુલયા વોલ મેરા દેખકે પહેછાન ન જાએ

ગઝલ.

લગ ચલી બાદે સબા કયા કીસી મસ્તાનેશે
જહુમતિ આજ ચલી આતી હયે મયખાનેસે.
ફીક્ર હયે દોસ્ત કો અહવાલ સુનાઉ કયું કર.
ટુકડે હોતા હયે– કલેજા મેરા અફસાનેસે.
નાગહે મસ્ત તેરી ગીરહી પડી દીલપે. મેરે
લગઝીશે પા ન સંભાલી ગઇ મસ્તાનેસે.
ખુબહાકી હયે અબસ ફીક્ર મેરે કત્લકે બાદ
અબ દાઆ કીજીયે કયા ફાયદા ઘબરાનેસે,
વઅદએ વસ્લકી તકરારને હમકો મારા.
ફૈસલા ખુબ હુવા બાતકે બાહ જાનેસે,

એક ચીલ્લુમેં બહોત દાગ ઉઠઠે થે,
આજ સુનતે હુયે નીકાલે ગયે મયખાનેશે.

ગઝલ.

રૂહકો રાહે અદમમેં મેરા તન યાદ આયા,
દસ્ત ગુરબતમેં મુસાફીરકો વતન યાદ આયા.
આ ગયા મેરે જનાઝેપે જો વોહ હોશરૂબા.
કર ચુકે દફન તો યારોંકો કફન યાદ આયા.
તઝકરા ચશમએ કૌસરખા જો ઝાહીદને કીયા.
આપને ચુસુફકા મુઝે ચાહે ઝકન યાદ આયા.
દરમ દર ફીરકે દીલા ધરકી હમેં કદ્ર હુવી,
રાહ ગુરબતમેં જો ભુલે તો વતન યાદ આયા.
ખુમક ટુકડે કિયે શીશેકો કીયા ચકના ચુર,
તોડે પયમાને જો વોહ અહેદ શીકન યાદ આયા.
તેરે મુંહપે જો રખા ગૈર સિયહ ફામને મુંહ,
મુંજકો અયે રસ કે કમર ચાહ ગહન યાદ આયા

શઅેર

હબાતેદાએ હરફ હુયે રોતા હુયે કયા. ?
આગે આગે દેખતે હોતા હુયે કયા, ?

ગઝલ.

નહીં દેખ બહેતર રાતાના કીસીકા.
ફુડહાના કીસીકા ફુડહાના કીસકા.
અઝીઝો મેરે આગે જીઝ ઝીકરે દીલબર,
ન લાના કીસીકા, ન લાના કીસીકા.
મુજહે યાદ આતા હયે હંસ હંસકે યારો,
રૂલાના કીસીકા રૂલાના કીસીકા.
ન સમજહા તું નાસેહ કે મુદતસે હું મૈં,
દીવાના કીસીકા દીવાના કીસીકા.
કવાફી બદલકર ઝફર પઢ ડગઝ લતુ,
રહેતા ન આગે ઠીકાના કીસીકા.

ગઝલે કાઝી.

દરપર પડા રહુંગા ચાહે બોલો યા ન બોલા,

દેખા તુમ્હે કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
કુચા ગલી વ ઘર ઘર હુયે દેખ લેના તુમકો,
બદનામ તો કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
ધુરકીસે તુમ જો ચાહો દરવાઝા છોડ જાઉં
મરકરભી ના હટુંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
લાખો સીતમ સહુંગા મ ઇશ્કમેં તુમારે.
શિકવા નહીં કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
દીલ જાન ઓર ઇમા તુમપર કરૂંગા કુરબાં,
વઅદા વફા કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
કાઝી પહનકે કફની સુરત બના ફકીરી,
દર દર સદા કરૂંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝલ

દીખાઓ એક નજર જલવા મોઇનુદ્દીન અજમેરી,
મંએ એક મુદતસે હું શૈદા મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
તેરે અલતાફસે ખવાજા ઉસે પૌરે કયામત કયા ?
જો ખાદીમ હો તેરે દરકા મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
તેરે દરબારમેં હાજીર હુયે સબ બંદાહી રહે જાવે
તઅજ્જુબ હુયે તેરે જલ્લા મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
યગાનોસે ગરઝ હુયે ઓર ન બેગાનોસે કુછ મતલબ,
તુમારા હું મેં મતવાલા મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
દરે દોલતપે ઇસ મહફીલ્કે આસાકો બહોત જલદી,
બુલા લીજે ખુદારા યા મોઇનુદ્દીન અજમેરી.

ગઝલ

દુન્યાસે જબ ઉઠાયે બાહેતર ગુલામ તેરા,
યારબ ઝબાપે જારી ઉસદમ હો નામ તેરા.
બુતખાને છાન મારે કઅબેમેં ઢુંઢ આએ,
દીલકે મકાંમેં પાયા આય જા મુકામ તેરા.
મસજીદકે દરપે કયુંકર હો પાક બાંકા પહેરા,
બે કેદ હુયે ઈલાહી દરબારે આમ તેરા.
જન્નત મીલે કે દે ઝખ દોનો તરેહસે ખુશ હું.

મુખતર તું હયે મેરા મૈં હું ગુલામ તેરા.
કલમા તેરા ન કયું કર જારી હો શશ જહતમેં
બજતા હયે પંજ વકતા ને બતમેં નામ તેરા.
રહમતકા મુસ્તહકભી તુજસા નહીં હયે અશરત,
હયે ગરકે બહેરે ઇસ્યાં દફતર તમામ તેરા.

ગઝલ

ઝુકાયા શરકો હયે કીજે સજા સુનાતો સહી,
હુવી હયે મુજસેહી સારી ખતા સુનો તો સહી.
કોઇભી ગેરકી ઇસમેં ખતા નહી હુગી
ગુનાહમેં હું અકેલા ફસા સુનો તો સહી
કિયા હયે ઇસ્કને દીવાના મુજકો અય સાહેબ
ક્ષ્સીમેં આવેગી મેરી કઝા સુનો તો સહી
અગરચે જાન મોહબ્બતમેં જાએ તો બ્હેતર
ન દીલમેં ફિક હયે મેરે ઝરા સુનો તો સહી
કરે જો યારી અગર બખ્ત તો મીલે મઅશુક
ખુદા વોહ સબકા હયે મુશકિલ કુશા સુનો તો સહી
નહીં તો મોતકે આગોશમેં મીલે આરામ
જુદાઇમેં નહીં જીના ભલા સુનો તો સહી

ગઝલ

દીલકો કભી પલકોંસે શીકાયત નહીં હોતી
ચુભતે હયે વોહ કાંટે કે અઝીયત નહીં હોતી
મુસફ જો કરે રસ્ક તુમારા તો બજા હયે
હર શખસકે હિસ્સેમેં યેહ દોલત નહીં હોતી
અલ્લાહ ન દે રોગ મહુબ્બતકા કિસોકો
ઇસાભી અગર આએ તો સેહત નહીં હોતી
તકરીરમેં લબ રૂખે હુવે જાતે હયે ઉસકે
કયા બાત હયે ઉસકી યેહ નઝાકત નહીં હોતી
હર રોઝ મુજે દાગકે ખાનેકા મઝા હયે
ભરતા નહીં જી સબ્બર તબીયત નહીં હોતી
અય બહેર નઇ બાત નહીં જીકો સંભાલો
મઅશુકસે અપને કભી ફુરકત નહીં હોતી

ગઝલ

દાગે જુનુને ફીરે સામા નએ નએ
ફુરકતમેં ઉસ્કી આને ખ્યાલમાં નએ નએ
સૌદાએ ઝુલફ જબસે હુવા હુયે મુજે સનમ
મયેં દેખતા હું ખવાબે પરેશાં નએ નએ
અબ તો જુનુંકા હાલ યેહ પોંહચા મેયે નાસેહા
હોતે હુયેં ચાક રોઝ ગિરેબાં નએ નએ
બનતી નહીં હય કોઇભી તદબીર વસ્લકી
હરચંદ રોઝ કરતા હું સામાં નએ નએ
ઘરતક તુમારે આને નહીં દેતે હુયે મુજે
બિઠલાએક ખુબ આપને દરબાં નએ નએ
ફુરકતમેં તેરી ગમકો યેહ હાંસિલ હુવા સતમ
પયદા હુવે હયે જાનકે ખવાહાં નએ નએ
એ શરબતે વિસાલકે હાસિલ નહી શિફા
આલમ અગરચે લાખ હોં દરમાં નએ નએ

ગઝલ

તું શાહિનશાહે ફગફુરી. મોઇનુદદીન અજમેરી
વિલાયત જીંદ હયે તેરી, મોઇનુરૂદીન અજમેરી
ઉસકી દામને ખવાહિશમે દોલત લાઝવાલી હો
હુઝુરી હો જિસે તેરી મોઇનુદદીન અજમેરી
મુશરરફ્જે ઝિયારતસે તેરે રોઝેકી હો ઓયા
હુવા નારીસે વોહ નુરી, મોઈનુદ્દીન અજમેરી
દિયા હકને શરફ તુજકો હયે સારે ઓલીયા ઉપર
નહીં કોઇ તેરા સાની મોઇનુદદીન અજમેરી
હુરૂફે માતો હિબુલ્લાહ સિવા તેરે બતા કીસ્કી
ઝબાંપર લિખ ચુકા બારી મોઇનુદદીન અજમેરી
અદુ તો થા યેહ ગરદુંભી ઝમીભી હો ગઇ દુશમન
મદદ ફરમાઓ તુમ મેરી મોઇનુદદીન અજમેરી
યેહ કિસ્તી બહેરે ગિરદાબે બલામેં ડુબી જાતી હયે
તું કિસ્તી પાર કર મેરી મોઇનુદદીન અજમેરી
તુફૈલે મેહેરબાનીસે દિલે મગમુમે મઝહરકોં
બહારા કર તું મસારૂરી મોઇનુદદીન અજમેરી

ગઝલ.

ફુલકતક શોર હુયે બરપા મોઇનુદદીન ચિસ્તીકા,
મલાયક મેં ભી હુયે ચરચા મોઇનુદદીન ચિસ્તીકા.
અગર અય દિલ તું હુયે શૈદા મોઇનુદદીન ચિસ્તીકા.
ન છોડ હરગિઝ તુ દરવાઝા મોઇનુદદીન ચિસ્તીકા.
શરાબે મઅરે ફતકી કૈફીયત મુજસે કોઇ પુછે,
કે દિલ મેરા હુયે મતવાલા મોઇનુદદીન ચિસ્તીકા.
ફકીરીમે ન હો કયું કર મુજહે ફખરે શાહી હાસિલ,
હુવા હું મયે ગદા કિસ્કા મોઇનુદદીન ચિસ્તીકા.
ઝમાનેકી હવા કૈસી હી ચલ જાવે મેરે દીલપર,
વઝીફા મયેં ન ભુલુગા મોઇનુદદીન ચિસ્તીકા.
ચલો અજમેરકો અહુમદ અગર શૌકે ઝિયારત હુયે.
કે વાં હુયે જલ્વાગર રોઝા મોઇનુદદીન ચિસ્તીકા.

ગઝલ

લો હુયે તુમારી શમએ નુબુવત લગી હુવી.
દિલકો મેરે હુયે તમસે મોહબ્બત લગી હુવી.
જબ દુર હો વોહ રહમતે આલમ કરમ કરે,
દુન્યાંકી યેહ જો સાથ હુયે ઝહમત લગી હુવી.
રોશન હુયે યે કે સાયા ન ઉસ મેહેરે દીયા થા,
ઓર પુસ્તપરથી મોહરે નુબુવત લગી હુવી.
ઉસ અબ્રે ફૈઝ બશાઅએ વહદતકે ઈસ્કમે.
યાં અસ્કકી જહડી હુયે બ કસરત લગી હુવી.
કયા ખાકે પાએ સરવરે આલમકો છોડ દુ ાં
હુયે હુયે તો મરે હાથ બ મહેનત લગી હુવી.

ગઝલ

બાંધે કમર હુયે ઝુલ્મપે સૈયાદ બે સબબ,
નાલા મેરા કુબુલ હુયે ફરયાદ બે મબબ.
મેને તો કોઇભી તેરી તકસીર કી નહીં,
મુજસે ખફા હુયે તુ સિતમ ઇજાદ બે સબબ,
કુછભી નહીં હુયે રહમ તુજહે અય સિતમ સઆર,
કરતા હુયે મુજ અસીરપે બેદાદ બે સબબ,

કિસ તરેહસે સફ્રકી તદબીર મયે કરૂ,
આઝુરદા મુજસે હો ગયા સૈયાદ બે સબબ.
ટાકબ હમારા અખતરે તાલ હયે ઓજપર,
તાબે નહીં જહાંકે પરીઝાદ બે સબબ,

ગઝલ

દિખા દો સુરતે ઝેબા મોઇનુદદીન જીંલાની,
તડપતા હયે દિલે શદા મોઇનુદદીન જીલાની.
સિવા તેરે કહાં જાઉ દિલ અપના કિસ્સે બ્હેલાઉં,
શફીક એસા કહાં પાઉં મોઇનુદદીન જીલાની.
હબીબે કિબરીયા હો તુમ શહે હર દોસરા હો તુમ.
દિલોંકે મુદદઆ હો તુમ મોઇનુદદીન જીલાની.
ખુદાકે વાસ્તે આઓ તરહ હુમ જદદ ફરમાઓ,
ખુદારા સિકલ દિખલાઓ મોઇનુદદીન જીલાની,
મઝારે ફૈઝે હકકાની મુકકર કુતબે રબ્બાની,
કરામતમેં હો લાસાની મોઇનુદદીન જીલાની.

ગઝલ

એક ફકત મહી નહીં ચાહનેવાલ તેરા,
જિસ્ને પૈદા કિયા વોહભી તો હૈ શએદા તેરા.
હલકપે મેરે છુરી ફેરકે કાતિલને કહા.
અબ તો દેખેંગે તડપનેકા તમાશા તેરા.
ઝખ્મપર મેરે નમક છિડકા બજાએ પાની,
અબ તો ઠંડા હુવા કાતિલ યે કલેજા તેરા.
ઉમ્રભર સિજ દેસે સરકો ન ઉઠાઉંગા કભી.
હાથ લગ જાએ અગર નકશે કુકે પા તેરા.
યેહ હૈ ઉમ્મીદ શબો રોઝ દિલે મિરઝાકી,
નઝઆકે વકત જબાંપર રહે કલમા તેરા.

ગઝલ

અગયા લાગી સુન્દર બન જલ ગયોરે અગયા,
ભડકકે ઇસ્કકી સારે બદનમેં આગ લગી.
વોહ સોઅલા ભડકા દહનમેં આગ લગી,
તેરે તો અતિસે ચમનમેં આગ લગી.
મેરે તો જાનો જિગર ઓર મનમેં આગ લગી,

યેહ શેરો કહેતીથી બુલ બુલ ચમનમેં આગ લગી–અગયા
વોહ કયા હિનાથી ચમનસે મંગાએ શીરીને,
ઓર ઉસકી ખફકમેં શોહરત ઉડાઇ સીરીને ?
કયું કયા સૈર અજાવબ દિખાઇ શીરીને.
ઈધર તો હાથોમેં મેંહદી લગાઈ સીરીને,
ઓર ઈશ તરફકો દિલે કોનહકમેં આગ લગી—અગયા.
તુમારી ચુપસે મેરી ચુપ ઝબાં હે બોલો તો,
મેરે તો દીલમેં કુછ ઓર હી ગુમાં હે બોલો તો.
લબોં કો દેખકે હૈરાં જહાં હે બોલો તો,
યેહ મિસ્સી હોટોંપે હે યા ધુવા હે બોલો તો.
યેહ સુરખી પાનકી હે યા દહનમેં આગ લગી–અગયા.
પડેથે કુમકુમે હર એક ગુલકી ઝોલીમેં,
ગુલોને ઘેર લિયા થા ઉસે ઠઠોલીમેં.
છિડકતે જાતે થે હંસ હંસકે રંગ ચોલીમેં,
ગુલાલ ઝુલ્ફમેં, ઉન્કે પડા થા હોલીમેં,
તો લાલો બોલા કે મુસ્કે ખુતનમેં આગ લગી–અગયા.

ગઝલ

જિસ્કે આશક હે વાહ જાન ઓર હે.
સૈર અપનીકા ગુલીસ્તાં ઓર હે.
દેરસે મતલબ ન કઅબેસે ગરજ,
આશકોકા દીનો ઇમાં ઓર હે.
ના ખુદાસે કામ હમકો કુછ નહીં,
અપની કિસ્તીકા નીગેહબાં ઓર હે.
જો હે કુસ્તે ખંજરે તીસલીમકે,
ઉન્કો હરદમ ઇદે કુરબા આરહ.

ગઝલ

તેરી તેગ જબ હમ અલમ દેખતે હે,
વહી સરકો અપને કલમ દેખતે હે.
ખુદાકે લીયે જલ્દ આઓ મસીહા,
કોઇ દમમેં સહે અદમ દેખતે હૈ.
મિલે તુમ હમારે રકીઓંસે જાકર.
હમી હે કે યેહ સબ સિતમ દેખતે હૈ.
બ્હોત તુમને હમસ કિયે ઝુઠે વઅદે.

મગર અબ તુમારી કસમ દેખતે
તુમ આઓ ન આઓ સનમ હમતો હરશબ,
તેરી રાહ તા સુબ્હે દમ દેખતે હૈ.
બુતોંકી ગલીમેં શબો રોઝ આસિફ,
તમાસા ખુદાઇકા હમ દેખતે હૈ.

રેલગાડી.

શોર મચાતી ખટપટ કરતી સીટી બજાતી આતી હું—શોર
શૌકે વતનમેં અય બેતાબો અપને વતનકો જાને વાલે,
ઇતની જલ્દી કયું હૈ તુમકો ઠહેરો ઠહેરો આતી હું—શોર
આંધી આએ પાની બરસે આગ લગે યા ઉલે પડે,
મુજકો તો કુછ ઔર નહીં મૈ અપની ધુનમાં જાતી હું—શોર
શહેરો જંગલ ગાઉ કસ્બે ઝીલો દરયા ઔર વદી,
દેખતી ભાલતી સૈરે કરતી પીછે આતી જાતી હું—શોર.
બોરે શકકરકી લોહા લકડી કંકર પત્થર ઔર ગલ્લા,
હાથી ઘોડા ઔર બુઢ્હે બચ્ચે સબકો લાદે જાતી હું—શોર
શેરે ખબર હો યા હાથી હો ભાગતે હૈ સબ દેખકે મુજકો,
સામને મેરે કયા કોઇ આવે દેવની મૈં બન જાતી હું—શોર
પડતી હો જબ અબરકી બુદે કાલી ઘટા જબ છાઇ હો,
યાર મેરે કુછ લુત્ફ ન પુછો જહુલા મૈ બન જાતી હું—શોર

માડ ઠુમરી.

અજમેરકે બાંશી મન મોહના મોહે દીજો દરસ દિખાએ,
મોરા તડપ તડપ જીયા જાએ ખવાજા—દીજો.
નબી અલીકે નુરે નઝર હો સાનીયે ગસે સકલન
સગરે વલી યેહ પુકાર કરત હૈ ઠારે તોરે દવાર.
ઉસમાનકે રાજકુવાર—મોહે.
ચંદ્ર બદન મિર્ગ લોચની માથેપે તીલક સાજ,
હિંદકો હો રાજનકે રાજા ખવાજા ગરીબ નવાજ,
તોરી સુતરકે બલહાર—મોહે.
ખ્વાજા કુતુબ ઔર ગાજે શકર હૈ સાબિર નિઝામુદદીન,
સબ વલીયન કે સરદાર તુમ્હી હો ખ્વાજા મોઇનુદદીન.
તુબ તારોમેં જેસે ચાંદ...મોહે.
છોઆન પડા હું દરપે તેહારે ડકે સબ મરબાર

જો બિપતા હે મોગર તુ તો જાનત હે સર.
તે તો કાઝીકી રાખીયો લાજ—મોહે.

દાદરા ઠુમરી.

ખવાજા મોરી નયયા પાર લગા દે,
પાર લગા દે પાર લગાદે—ખવાજા
નાવ પુરાની નદીયા ગહેરી,
મોરે ખેવઇયા પાર લગા દે—ખવાજા

કહેરવા દાદરા.

આએ આએ નગરયા હમારીરે—
ખવાજા લેલો ખબરયા હમારીરે-આએ.
મોતી પિરોએ બેઠે હો તુમ બાલ બાલમેં,
ઝુલ્ફેં બના બનાકે ફંસાતે હો જાલમેં.
હોગી કયસે ગુજરવા હમારીરે-ખવાજા
મુજ બાવફાકો ભુલ ગએ કિસ ખયાલમેં,
શાયદ ફંસે હો તુમ કિસી ગેસુકે જાલમેં;
જાત બીતી ઉમરવા હમારીરે—ખવાજા.
પહેલે તો દિલકો દે દિયા બે શાઝમાએ દીલ.
ફીર દિલ્હી દિલમેં કહેતા હું અફસોસ હાએ દિલ.
પડ ગઇ સુની સજરયા હમારીરે—ખવાજા.
સાકીને રંગ દિયા મુજે રંગે શરાબમેં
જલવા ખુદાઇકા નઝર આયા શરાબમેં.
રંગ દી રંગ દી ચુંદરયા હમારીરે—ખવાજા.
ખવાજાકા નામ સુનકે મૈં આયા હું દુરસે,
કીસ્તીકો મેરી ભર દો મોહમ્મદકે નુરસે,
ભર દો ભર દો ગાગરીયા હમારીરે—ખવાજા.
સૌ કરવટેં બદલતા હું પડતી નહીં હૈ કલ,
કિસ ગુલકા હે ખયાલ મુજે હાય આજકાલ.
કિસ્સે લઇ ગઇ નજરયા હમારીરે—ખવાજા.

ઠુમરી.

આન પડી દરબાર ખવાજા,
તોરે નગરમેં તોરે શહેરમેં-આન.

ઉચાસા કોડ ભીલન દરવાઝા–નોબત બ.જે બહાર–ખવાજા
ખવાજાકે દરપે ચીસ નિવાઉં–તુમ હો ગરીબ નવાંઝ–ખવાજા.
સીડહયન સીડહયનપે માલણુ બેઠી–દેત હૈ ફુલોકા હાર–ખવાજા.

ઠુમરી દાદરા.

હસીંનોસે દિલકા લગાના બુરા હૈ.
નહીં જાનતે હૈં સતાના બુરા હૈ—હસીનોસે.
કૈસે કરૂં મોરી કીસમત બુરી હૈ.
તુમ તો હો અચ્છે ઠિકાના બુરા હૈ—હસીનોસે.
વફાદાર દુન્યામેં કોઇ નહીં હૈ,
ગિલે કયા કીસીસે ઝમાના બુરા હૈ.—હસીનોસે.

કાલિંગડા ઠુમરી.

ઘર જાને દે છોડ મોરી બઇયાં,
ચ્યાહ કરત તોરે પઇયાં પડત હું—ઘર
નગર ડગરકે લોગવા સુનત હે,
ચરચા કરત બ્રિજ નારીયાં,
જાઓરી જાઓ નહીં તો દેઉંગી ગારીયાં.
મોહનસે દુખ રઇયાં ઘર–ઘર.

ગઝલ.

આંખો જો તેરી અવસી કાતીલ જીધર નેગાહ ફીરજાતી હયે,
તેરા તસવ વુર દીલમે, મુઝે નીંદ નહીં આતી હયે.
ઉમર છોટી રંગ સાવરા ચાલ ચલે ષલકાતી હયે,
ચીત્તે સરખી પતલી કમર ચલનમેં બલ ખાતી હયે.
સારી રએન મએ તુજસે જાગા નીંદ મુઝે નહીં આતી હયે
ખાજા ઠગની ગલે લગજાગી, દીબરકો કયું તરસાતી હયે.

ગઝલ

સાજન હમારે સાથ અબ એકારાર કીજીયો
ચાહતે અગર હો મુજકો તો દીલદાર કીજીયે—૧
ગરાએ વસ્લ બાંધીએ શાદીસે અએ સનમ.
દેર ગમે અપને ઇસ્કકા બજાર કીજીએ—૨
દીલકી મતા કો લેના હો દરકાર ગર મેરે,
પએમામ હમસે અબહી ખરીદાર કીજીયે—૩

ગઝલ અનવર.

દીલ સદા બેચેન હે મુજ ઇશકકે બીમારકા
લગ ગીયા હે જખમ ઈશકુ અબરૂએ ખમદારકા,
ચરમ નરગીશકા હે ઘાયલ ઓર મીઝ ગાન તીરકા,
જુલ્ફના ગનકા હે માયા ઓર તેરે રૂખશારકા
કયા કરૂં મયે યામસીહા હુયે કોઈ ઈશકા ઇલાજ,
મે તો આસક હો ગયા હુએ હમદે મુખનારકા
ઇસ દીલે જખમીકા મરહમ હે તેરે દીદારકા,
નીમ બીચ મીલકુ દીખાં દીખાં મુખડા તેરા અયે મેહલીકા
સનકા ઘાયલ હે અનવર ઇસકકી તલવારકા

ગઝલ આશક.

દીલ પરદા નશીનોંસે લગાનો નહીં અચ્છા,
કુચેમેં પરીરૂઓકે જાના નહીં અચ્છા,
રૂખ ચાંદસા જુલ્ફેમેં છુપાના નહીં અચ્છા,
અએ જાત યે અંધેર મચાના નહીં અચ્છા.
હોજાએગા વો ગએરતે ગુલ અઊરભી મગરૂર,
બુલબુલકી તરેહ ઇશક જીતાના નહીં અચ્છા.
સબ ઝુલમે સીતમ ખુબ હુએં ઉસ રશકે પરીકે,
લેકીન દીલે આશકકો જલાના નહીં અચ્છા.
તનહા ઉન્હેં પાકર જો મએં લીપટા તો વો બોલો,
બેશરમ હુએ મુંહ તુજકો લગાના નહીં અચ્છા,
પરદેકો ઉઠાકર મુજે સુરતભી દીખાદો,
ખાલી ફકત આવાઝ સુનાના નહીં અચ્છા,
સોએ હએં શબે વસ્લકે જાગે હુએ આશક
અએ મુરગે સહર શોર મચાના નહીં અચ્છા.

ગઝલ સોદા.

અએ રશ્કે કમર દિલકા જલાના નહીં અચ્છા.
ઊલફતકો બરા કરકે ઘટાના નહીં અચ્છા
આતી હએ હીમનમેં મેરે ગુલરૂકી સવારી,
એએ બાદે સબા ખાક ઉડાના નહીં અચ્છા.
હો જાએગા સોદા મુજે જુલ્ફે ન સંવારો,

હું સ્યારકો દિવાના નહીં અચ્છા.
લીખવાના તું યે મિસરા મેરે સંગે હલદપર,
મૌત અચ્છી હુએ યે દિલકા લગાના નહીં અચ્છા,
સૌદાકી અભી આંખ ગુલિરતામે લગી હુએ,
અએ બુલબુલો શૌર મચાના નહીં અચ્છા.
સેર—તુજસે અરમાન થા અએ બુતે પુરફન નીકલા,
દોસ્ત સમજતા યા તુજે જાનકા દુસ્મન નિકલા

ગઝલ આફત.

જઝએ દીલ ઝોર શાઝમાના છોડદે,
પાએ નાઝુકકા સતાના છોડદે.
જાનસે જાતી હુએં કયા કયા હસરતે,
કાશ વો દીલમેંભી આના છોડ દે.
હાલ દીખલાતા હું શાયદ શરમસે,
ગએર ઉસકો મુહ દીખાતા છોડદે,
દાગસે મેરે જહન્નીમકો મીસાલ,
તુભી વાયઝ દીલ જલાના છોડ દે.
હમ નહીં ઉઠનેકે તેરી બઝમને
પાસ ગએરોકા ગીઠાન છોડદે.
ગર હુએ આફત રોઝએ વસ્લે બુતાં,
તું ગમે ફુરકતભી ખાના છોડ દે,

ગઝલ.

જબ હુસને અઝલ પરદએ ઇમકાનમેં આયા
હર રંગબહાર રંગ હરેક શાનમેં આયા.
હુરમતસે મલાયકને જીસે સીજદા કીયા હુએ
જીસ વકત વો સુરતે ઇનસાનમેં આયા.
ગુલ હુએ વોહી સુંબુલ હુએ વોહી નરગીસેહઅેરાં
અપનેહી તમાશેકો ગુલી સ્તાનમેં આયા,
અવલ વોહી આખીર વોહી ઝાહીર વોહ બાતીન
મઝકુર યેહી આયતે કુરઆનમેં આયા.
કાનુન વોહી સાઝ વોહી તબલા વોહી હુએ,
હર તારમેં બોલા કે હરેક તાનમેં આયા.
શેર—શીકલ ઉમેદતો કબ હમકો નઝર આતી હુએ,
સુરતે આસભી બનબનકે બીગડ જાતી હુએ.

ગઝલ નઝીર.

તાબ ઉસ્કે દેખનેકી ન લાએ ચલે ગએ,
કયા કયા પરી જવાન થે ઓએ ચલે ગએ.
આલમ થાયે બાલીખાં કે યુસુફકી ચાહમેં
રૂકે હઝાર બેહાકે આએ ચલે ગએ.

હાસ રહા ન જમ ન સીકંદરસા બાદશાહ.
તખ્તે ઝમીપે સેંકડો આએ ચલે ગએ.
દેખે નઝીર ગએ ગએ ને ચમનમેં જો આપકો,
મહેદી ભરે વો હાથ દીખએ ચલે ગએ,

ગઝલ ઝફર.

જલાયા આપ હમને ઝબ્ત કરકે આહો સોઝાંકો;
જીગરકો સીતેકો પહેલુકો દીલકો જીતમકો જાંકો.
હમેશાં કુંજે તન હાઇમે હમ મુનીસ સમજતે હુએ,
અલમકો યાસતો હસરતકો બેતાબીકો હીરમાંકો.
તેરે અંદામો રૂઓ કદો જુલફો ખતસે હુએ ખીજલેત,
સમેનકો અગરવાંકો સરવકો સુબુલકો રએહાંકો.
જગ ફીસફીસકો હુ દીલમેં તેરે હાથોસે અએ કાતીલ,
કટારીકો છુરીકો તેગકો ખંજરકો પએકાંકો.
તેરે દંદાનો લબને કદરીયા બેકદર આલમમેં,
ગોહરકો લાલકો યાકુતકો હીરેકો મરજાંકો.
લડાકર આંખ ફીનસે હમને દુશમન કરલીયા આપના.
નીગેહકો નાઝકો અંદાઝકો અબરૂકો મીઝગાંકો.
નહો જબ તુંહી અએ સાકી ભલા ફીર કયા કરે કાંઇ,
હવાકો અબકો ગુલકો ચમનકો સેહને બુસતાંકો,
બનાયા અએ ઝફર ખાલીકને કબ ઇસાનસે બહેતર,
મલકકો દેવકો જીનકો પરીકો હુરો ગીલમાંકો.

શેર-ભુખ લગીતો હમકો ખાયા પ્યાસમેં અપના ખુન પીયા
ઊસી સનમકે ખાતીર હમને તમમન ધન સબ લુટ દીયા

ગઝલ. તસવ્વર.

યારકી કોઈ ખબર લાત્તા નહીં,
હમ લબોપર હએ નીકલ અતા નહીં.

મત સતા ઝાલીમ દીલે રંજુરકો,
કયા તુજે ખઓફે ખુદા આતા નહીં.
દીલમે આતા હવે કે મએ જોગન બનું.
દરબદર લેકીન ફીરા જાતા નહીં,
તુજપે મરતા હું તેરે સરકી કસમ.
મએ કસમ જુઠી કભી ખાતા નહીં.
તુજકો આના હએ તો આ ચુક અએ અજલ,
ય ચલા તેરા મુજે ભાતા નહી.
હસરતેં દીલકી નીકલું કીસતરે.
યારકો તન્હા કભી પાતા નહીં,
મીસ્લે બુલબુલ હું મએ ગીરીયાં હીજરમેં,
કોઈ ઉસ ગુલરૂકો સમજતાં નહીં.
કયા ખતા સરઝદ હુઈ હમસે ભલા,
ખ્વાબમેંભી વો નગર આતા નહીં,
અબ ખતાકો બખ્સ અએ પરવરદીગાર,
કબ્રમેંભી યાર ખાઝ આતા નહીં,
બોસા મીલ જાતા ગુલે આરીજકો ગર,
હાથ મલતા દરસે ફીર જાતા નહીં.
ખુબરૂ દેખે જહાંમેં લાખહા,
પણ કોઇ તુજશા નજર આતા નહીં.
તુમ મીસ્રો ગઓરોંસે હમ દેખા કરે,
યે સીતમ હમસે જાતા નહીં.
અએ તબીબો હએ અબસ ફીકરે દવા,
જુજ મસીહા દરદે દીલ જાતા નહીં.
જાનતા હું દીલ સમજનેકા નહીં,
ઈસલીએ નાહાકો સમજાતા નહીં.
મુસતેઇદ મને પે હું પર કયા કરૂં,
બે અજબ આએ મુવા જાતા નહીં.
દીલ ગયા તાકત ગઇ સબરો કરાર,
પર તસવ્વર યારકા જાતા નહીં.
શેર—ગો મએ તેરી તરેહ ફેલસુફ નહીં
પર મએં કુછ ઈનની ભી બેવકુફ નહીં.

ગઝલ નઝીર

છોટા બડા ન કમ ન મજલોલા ઇઝારબંદ
હુએ ઉસ પરીકા સબસે અમોલા ઇઝારબંદ
હરએક કદમપે શોખકે ઝનુકે દરમીયાં
ખાતા હુએ કીસ જલકસે જકોલા ઇઝારબંદ
ગોટા કીનારી બાદલા મુકએશકે સીવા
થે ચાર તોલે મોતી જે તોલા ઇઝારબંદ
હંસનેમેં હાથ મેરા કહીં લગ ગયા તો વો
લઆંડીસે બોલી જા મેરા ધોલા ઇઝારબંદ
ઓર ધો નહીં તો ફેંક દે નાપાક હોગયા
વો દુસરા જો હુએ વો પોરોલા ઇઝારબંદ
એક દીન કહા યે મંએને કે અએ જાન આપકા
હમને કભુ મઝેમે ન ખોલા ઇઝારબંદ
સુનકર લગી યે કહેનેકે કયા ખુબ લોચે ખુશ
અએસાભી કયા મએ રખઠતીહું પોલા ઇઝારબંદ
એક રાત મેરે સાથ વો અઇયારે મકરબાઝ
લેટી છુપાકે અપના મમોલા ઇઝારબંદ
જબ શોગઇ તો મએંનેભી દહેશતસે ઉસકેઆં
પહેલેતો ચુપકે ચુપકે લટોલા ઇઝારબંદ
આખીર બડી તલાશસે ઉસ શોખકા નઝીર
જબ આધી રાત ગુઝરા તો ખોલા ઇઝારબંદ

શેર—તું વો હુએ કે સબકે તપ્ર દે વકુફ
કીદર દીલ ગયા તેરા અએ બેવકુફ

કાંઇ ચેતક લગાડી છબીલી-એ રાહ.

જીશકા જાની જીશકા જાની જુદા હો જાવે.
ઉસકે સ્પાશકકું નીંદ નહીં આવે.
ઉંડાશા કુવા પાતાલ જળ પાણિ દેખુંતો જીયા ગભરાય,
ઉંચી અટારીઆ, ચંદનકી બારીયા,
સો મેરી જાન દેખું તો જીયા ગભરાવે-ઉસકે:
બારા જોબનયા પરી સુરતવા, દેખુંતો જીયા લલચાય,
સો મેરી જાન દેખુંતો જીયા લલચાવે—ઉસકે૦

તમામ શુદ.